

PŘIŠLO MI BLAHOPŘÁNÍ,
MYSLÍM ŽE PATŘÍ I TOBĚ 😊

Blahopřeji!

*Nám všem, kterým je mezi 45. až 80.
lety.*

*Podle dnešních pravidel a zákazů
bychom*

my,

*děti narozené v 30., 40., 50., 60.
letech, neměli vůbec šanci přežít.*

*Naše postýlky byly malované
barvou, která obsahovala olovo.
Neměli jsme žádné pro děti bezpečné
flaštičky na medicínu.
Žádné pojistky na dveře a okna, a
když jsme jeli na kole/koloběžce,
neměli jsme helmy.
Pili jsme obyčejnou vodu z hadice a
ne z lahví.
Jedli jsme chleba se sádlem, pili
limonády s cukrem
a nebyli jsme obézní, protože jsme
pořád lítali někde venku.
Z jedné flašky nás obvykle pilo
několik, ale všichni jsme to ve zdraví
přežili.*

Několik hodin jsme se mořili a stavěli káry ze starých nepotřebných věcí, jezdili jsme z kopce, jen abychom pak přišli na to, že jsme zapomněli na brzdu. Teprve po několika přistáních v pangejtu jsme ji přimontovali. Brzy ráno jsme si šli ven hrát a přišli jsme domů, teprve až se venku rozsvítily lampy. Rodiče si užili pěkné nervy, ale mobily neexistovaly, takže nebylo kam volat. Neměli jsme žádné Playstation, Nintendo eller X-box - vlastně ani televizní hry, žádných 99 televizních kanálů, žádný surround-sound, počítače, chatrooms

a internet. Měli jsme kamarády, byli jsme venku a vyhledali jsme si je!!

Spadli jsme ze stromu, řízli se, zlomili si ruku či nohu, vyrazili si zuby, ale nikdo kvůli těm úrazům nebyl žalován.

Byly to úrazy a nikdo nenesl vinu - jen my! Prali jsme se, měli jsme modřiny, ale naučili jsme se to překousnout.

Našli jsme si hry s tenisáky, s klacky a jedli jsme i trávu (hlavně šťovík). I když nás druzí varovali, nikdy jsme si nevypíchlí oko.

Posledních 50 let bylo explozí nových nápadů.

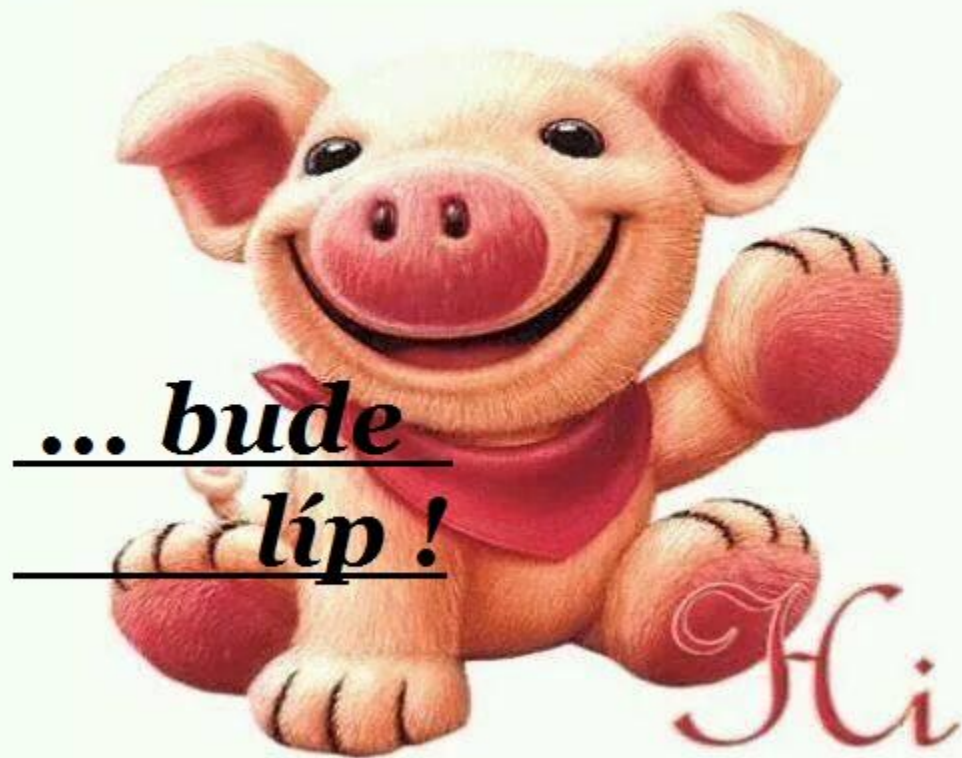
*My jsme měli volnost i odpovědnost
- naučili jsme se chovat a poradit si.
Blahopřeji!!!*

*Pošli tento dopis každému, kdo zažil
toto velké štěstí a žil jako dítě!*

I Ty jsi jedno z nich :o). 😊😊😊

Tady máš malé prasátko, aby ti neublížily velké svině.
Pomáhá to ale jen, když ho pošleš dál.....

=